

⇒ ЗНАЙОМСТВО ⇒

Насправді мене звать Богданкою.
Мій тато вірить у те, що я — це йому подарунок
від Бога. І Богом даних дівчаток називають
не інакше, як Богданами.

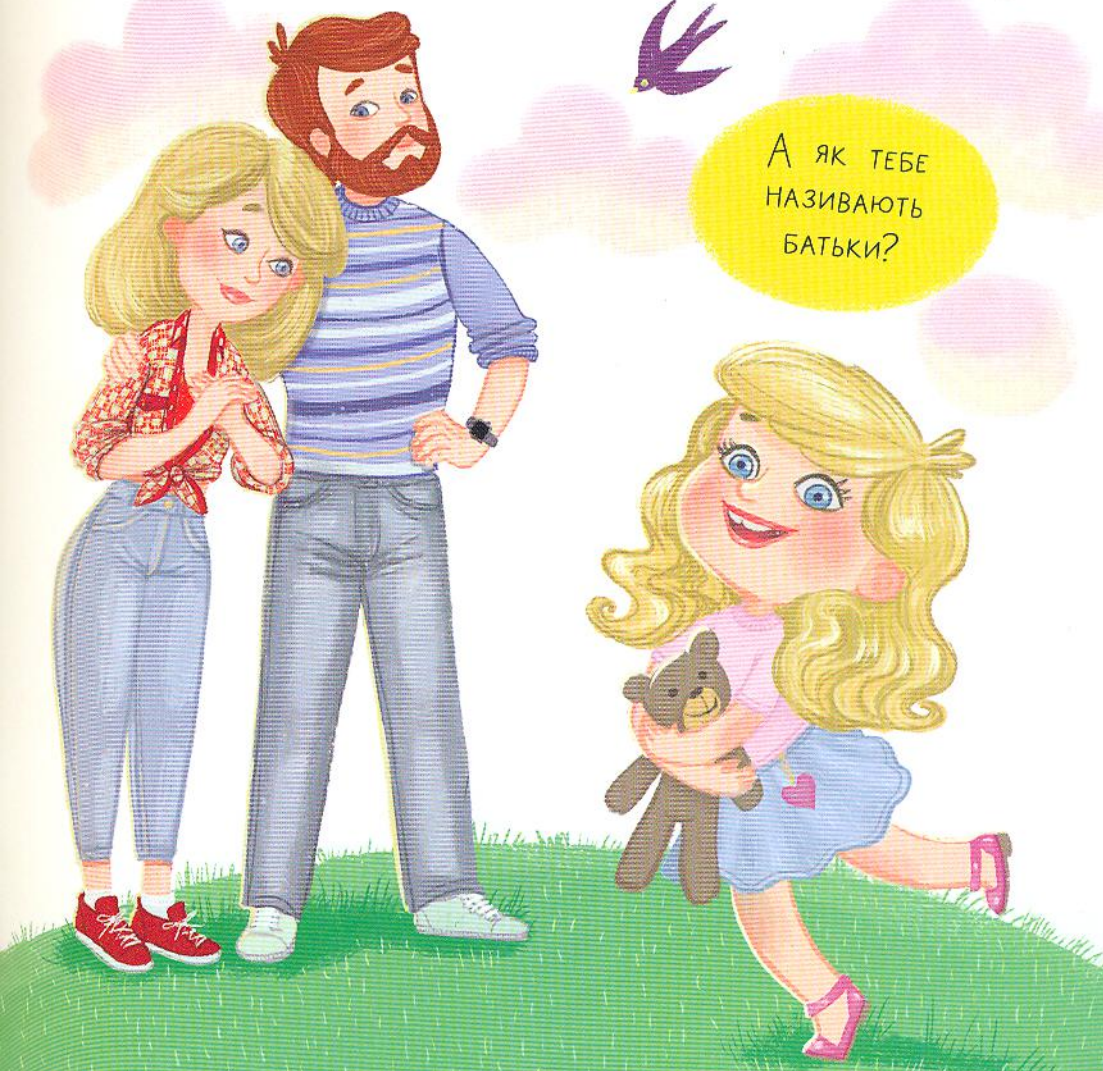
Привіт, друзі!

А от мама для мене імен приготувала багато.
Я для неї Сонце, Серденько, Ластівка,
Зайченя, Крихітка, Зірочка...

Але найчастіше –
Квітка, Квіточка, Квітуся!

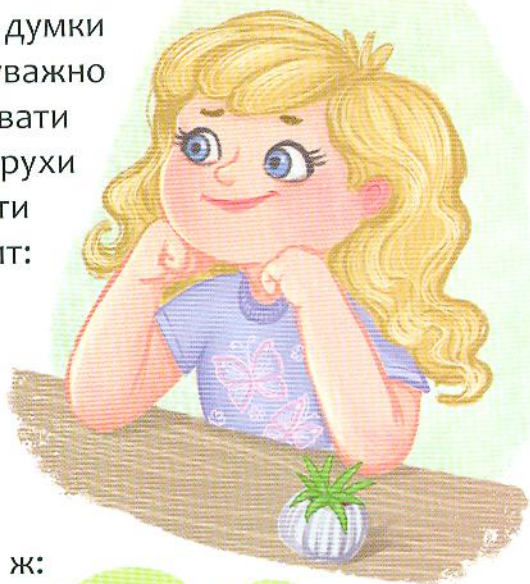
А як тебе
називають
батьки?

Моя мама любить усе живе. Бачить те, що не помічають інші дорослі, та навчає цього й мене. Ми часто шукаємо бджоруків у траві, спостерігаємо за мурашиними сім'ями, дивуючись їхнім щоденним клопотам, розглядаємо пелюстки квітів. Намагаємося угледіти своє відображення в ранкових росинках, злітаємо подумки до хмар і припускаємо, що замислив Космос, коли вимальовував сірим пензликом оці хмаринки на небі.

Розкажи
ПРО СВОЮ МАТУСЮ
АБО ТАТУСЯ.

А ще ми любимо відгадувати думки перехожих. Для цього треба уважно вдивлятися в обличчя, відчувати настрій очей, вловлювати порухи кутиків губ, а потім робити свої припущення на кшталт:

«От прийду зараз додому, поцілую чоловіка, обійму діток, а потім наварю всім смачнющого борщу.»

Або ж:

«Годі, не піду завтра на роботу, не піду — хай йому грець! Спакую у валізу літні сукні й полечу кудись подалі, гріти спинку на сонечку і збирати мушлі в золотому піску...»

